

Professor Plons en de verdwenen chocoladeletters

1.

Vandaag is het een mooie herfstdag. De westerstorm is gelukkig voorbij en het is gestopt met regenen.

Scheepshond Dobber zit aan boord van zijn hondenhokboot.

“Wrrraf”, blaft hij zachtjes.

Er is iets raars aan de hand. Normaal ruikt de haven naar water, teer, touw en stookolie. Heerlijk vindt Dobber dat, maar nu ruikt hij iets anders.

“Wrrraf, wrraf!”

Wat ruikt hij toch? Het is een verdacht geurtje, maar ook heel bekend.

2.

Opeens begint het water naast de hondenhokboot te bubbelen. Dobber is blij. Dat is vast de Plons 004, het onderzoeksschip van Professor Plons dat zowel boven als onder water kan varen.

Nieuwsgierig wacht hij af wat er gaat gebeuren.

3.

Inderdaad... uit het water duikt plotseling een bijzonder schip op. We zien Professor Plons achter het raampje zitten. Hij zwaait vrolijk naar Dobber.

4.

“Mijn lieve, trouwe Dobber!” roept de professor, “Hoe gaat het met jou?”

“WRRRRRAF!”

“Wat zeg je? Ruik je iets verdachts?”

De professor steekt zijn neus in de lucht. Hij ruikt niets.

“Weet je het zeker!”

“WRAFFF! WRAFFF!!!”

“Hmm, vreemd. Dit zaakje moet ik nader onderzoeken,” zegt de professor “Volgens mij heeft het iets te maken met de brief die ik laatst van Sinterklaas heb ontvangen. Laat ik meteen Sai-Ling, Kapitein Kurk en Mecha Mo bellen; ik kan wel wat hulp gebruiken.”

5.

Niet veel later staan de drie vrienden van de professor op de kade.

“Ahoy professor! Hier is Kapitein Kurk. Ik heb Mecha Mo en Sai Ling ook maar meteen geronseld!”

“We komen u graag helpen, professor”, zegt Sai-Ling.

“Ja”, beaamt Mecha Mo “maarre... wat is er nu eigenlijk aan de hand?”

6.

Eenmaal aan boord begint Professor Plons te vertellen: “Het zit zo, vrienden. Zelf ruik ik er niets van, maar Dobber zegt dat er een verdacht geurtje in de haven hangt...”

“Een verdacht geurtje? Wat heb ik nu weer aan mijn hengel hangen!?” roept Kapitein Kurk verbaasd

“Toch geen bedorven makreel?”

“Nee, nee, het is geen vislucht,” zegt de Professor “het is een lekker luchtje. Dobber kan het alleen niet goed thuisbrengen.”

“Maar wat is nu precies de link met die brief van Sinterklaas?” vraagt Sai-Ling.

De professor tovert de brief tevoorschijn.

“Dat zal ik jullie vertellen. De Sint heeft een probleem want de inpakpieten hebben een foutje gemaakt.

Ze zijn vergeten het goede adres op te geven en nu is de container met chocoladeletters zoekgeraakt. Hij heeft mij gevraagd te helpen zoeken naar de container, ik ken de haven tenslotte op mijn duimpje.”

“Een grof schandaal, want Sinterklaas kan niet zonder chocoladeletters !” vindt Kapitein Kurk.

“Wraff!” zegt Dobber.

“Weet je wat we doen?” zegt de professor “We volgen Dobbers natte speurneus en varen naar de plek waar de geur vandaan komt. Wie weet heeft het luchtje wel iets met de verdwenen chocoladeletters te maken”.

7.

Zo gezegd, zo gedaan. Even later vaart de Plons 004 de haven uit.

“Waar moeten we naar toe, Dobber?”, vraagt de professor.

“Waf! Woef! Waf! Waf!”

“Aha, richting containerhaven. Volle kracht vooruit, Kapitein Kurk!”

“Aye, aye, professor!”

8.

Na een uurtje komen onze vrienden bij de containerhaven.

“WRAFF! WRAFFF!” blaft Dobber opgewonden. De geur is nu veel sterker. Zelfs Kapitein Kurk ruikt het nu: “Alle vissticks in een koekenpan! Dit is inderdaad geen vislucht!”

“Pas jij op het schip, Dobber, dan gaan wij op onderzoek uit” zegt de professor.

“Wrraff”

Onze vrienden gaan van boord. Al snel ontmoeten ze een werkmans van de containerhaven.

“Hallo professor, kan ik u helpen?” vraagt de werkmans.

“Zeker, zeker, het ruikt hier heel verdacht, vindt u ook niet. We zijn benieuwd waar die geur vandaan komt.”

“Goeie vraag, professor. Zo ruikt het al sinds gisteren, toen er een nieuwe lading containers is afgeleverd, maar we weten niet wat het is. En op sommige containers staat ook geen adres.”

9.

“Zou het misschien uit een van de containers kunnen komen?” vraagt Sai-Ling.

“Dat moet wel”, zegt Mecha Mo “Als u nu even de container aanwijst, maak ik hem samen met Kapitein Kurk open.”

“Aanwijzen? Aanwijzen? Er staan hier honderden – wat zeg ik: duizenden – containers. Allemaal gevuld met spullen: speelgoed, fietsen, stoelen, tafels, televisies, noem maar op. Van buiten zie je echt niet, wat er van binnen in zit. Waar moeten we beginnen?”

“Tja, dat is zoeken naar een zeenaald op een koraalrif”, vindt ook Kapitein Kurk.

10.

“Ik weet wat!” zegt de Professor. Enthousiast wappert hij met de brief van Sinterklaas. “We kunnen toch gewoon Dobber inschakelen. Zijn natte speurneus heeft ons hier gebracht, dus zal hij ook wel kunnen ruiken uit welke container die rare geur komt.” “Goed idee!” roept Mecha Mo “Ik ga Dobber onmiddellijk halen.”

11.

Even later dwalen onze vrienden rond tussen alle containers. Dobber loopt snuffelend voorop. De geur wordt sterker en sterker.

“Allemachtig, het ruikt hier naar de keuken van m’n oude oma!”, moppert Kapitein Kurk.

“Hmm, ik ken deze geur ook”, zegt Professor Plons: “Het doet me aan de winter denken.”

Opeens begint Dobber te blaffen.

“WRAFFF! WRRRRRAF!”

Enthousiast springt hij heen en weer voor een rode container.

“Mecha Mo en Kapitein Kurk rukken aan het slot. De twee sterke mannen krijgen met moeite de deuren open.

Voorzichtig turen de professor, Kapitein Kurk, Mecha Mo, Sai-Ling en Dobber naar binnen. Eerst zien ze niks in de donkere container, maar dan...

“Nee maar... hoe is het mogelijk?” mompelt de professor.

“Krijg nu zeebenen!” zegt Kapitein Kurk.

“Wraff!”, blaft Dobber.

In de container liggen allerlei dozen waar een heerlijke chocolade geur uitkomt.

Het zijn .....

“De zoekgeraakte chocoladeletters!” zegt de professor. “We hebben ze gevonden”!

12.

Ondertussen is Sai-Ling de dozen in de container al aan het controleren of alle letters van het alfabet er wel in zitten.

“En, Sai-Ling,” vraagt Professor Plons “hebben we het probleem van Sinterklaas niet geweldig opgelost?”

“Nee, zegt Sai-Ling, “helaas, Professor. We hebben te vroeg gejuicht. Ik heb alle dozen geopend, maar er ontbreken vier chocoladeletters. Het alfabet is niet compleet.”

“Maar dat kan toch niet, dit zaakje begint steeds minder lekker te ruiken, professor” zegt Mecha Mo.

“Dit zaakje stinkt, professor!”

“Je hebt gelijk, Mecha Mo, maar we ontdekken heus wel in welke andere containers de vier verdwenen chocoladeletters zitten. ”

“Hoe dan?”, vraagt Mecha Mo zich af.

“Met hulp van de kinderen natuurlijk”, zegt Sai-Ling “Alle kinderen willen ons vast helpen.”

“Wrrrafff!”